

Altra sentència favorable sobre la part meritada de la paga "extra" de desembre de 2012

Una gota que s'està convertint en un riu

El Jutjat del contenciós n. 7 de Barcelona, en sentència de 26 de juliol de 2013, a demanda d'una treballadora de l'Ajuntament de Mataró afiliada a CATAC, reconeix el dret a percebre els emoluments meritats entre l'1 de juny i el 14 de juliol de 2012, sense dret a interposar recurs.

No es guanya el dret a percebre sencera la paga que ens vam espoliar, però, com a mínim, ja sembla segur que el personal al servei de les diferents Administracions tenim

dret a percebre la part que ens toca entre l'inici del període a meritjar i el 14 de juliol.

Acudir als tribunals és una eina de lluita sindical que cal utilitzar, però no ens ha de fer oblidar que la defensa dels nostres drets passa, primordialment, per la mobilització i la participació. Ens felicitem d'aquesta nova sentència que ens ha de fer passar un agost una mica més somrients.

Dèficit, Pla d'ocupació i reforma de l'Administració

Les nines russes i els conjunts matemàtics

El Pla d'ocupació, del que hem parlat en diversos *Cataccracs*, va prenent forma. A aquestes alçades, i després de dues reunions fetes durant el mes de juliol i la presentació de la "diagnosi" de la vicepresidenta Ortega al Parlament, pensem que cal recapitular i analitzar la problemàtica del personal des d'una mirada global.

Nines russes i conjunts matemàtics

En un primer nivell, o eix, el problema del personal es redueix a números i euros. L'objectiu, sense gaire matisacions és la reducció de la despesa. S'ha fet palès que és el sac dels diners que es pot tocar sense massa problemes. I, per tant, s'ha convertit en la principal eina per quadrar els números. Totes les fórmules son adients: congelació salarial, eliminació de productivitat, sexennis i DPO, supressió de paga "extra", restricció de substitucions en ensenyament i sanitat i reducció de sou i feina al personal interí, acomiadaments "gota a gota" i, per últim, reducció de personal per "mort" natural gràcies a la manca d'oferta pública.

En altre nivell, la "qüestió" de personal rau en compensar la reducció de personal mitjançant l'increment del treball individual. Aquí les alternatives són la reducció al màxim dels drets

socials i laborals: reducció a la insignificança els dies d'assumptes personals, càstig a les IT's, modificació a dojo d'horaris, increment d'hores lectives, establiment de jornades anuals en sanitat, etc.

Un tercer eix consisteix en la reordenació organitzativa, principalment en el sector administratiu i tècnic, i aquí és on juga un paper el Pla d'ocupació. L'objectiu aquí és fer legal allò que ara fan *de facto* mitjançant la modificació dels drets professionals mitjançant l'augment fins a límits insuportables del dret a l'autoorganització de l'Administració per tal que arbitrariedad sigui la norma. El ventall de mesures que es poden aplicar

implica la reducció a cendres dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat. No més cal veure com funciona ATRI per donar-nos compte del que pot passar a gran escala. O les assignacions provisionals, o els canvis de lloc de treball.

Hi ha, per suposat, un nivell general, en el que s'emmarquen els anteriors i que consisteix en una reforma de l'Administració amb l'objectiu de reduir els serveis públics prestats per l'Administració mitjançant el seu transvasament al sector privat, ja sigui per privatització o externalització i, així, aprofitar la despesa pública per fer negocis privats. I a l'inrevés, un desembarcament de gestors privats en l'àmbit públic, tal com va prometre la vicepresidenta a ESADE.

Tots aquells eixos d'intervenció (i altres, pels que ara no tenim espai) tenen, a la vegada una relació jeràrquica, a l'exemple de les nines russes, però també superposada, d'acord amb el model dels conjunts en matemàtiques i, per tant, l'ordre que aquí exposem és vàlid únicament a efectes expositius. Aquesta complexitat implica una dificultat en el seu tractament pels sindicats, que ens veiem sempre fent polítiques reactives.

Aprofitant la "crisi"

S'està aprofitant la "crisi" per dur a terme la famosa reforma administrativa (el nivell global). Tema tractat sempre des de l'anàlisi i el paper (llibres de tots colors), ara s'està duent a terme, començant per la part que es pensava seria la més difícil: la funció pública. Curiosament, no està a l'agenda cap reforma estructural que, per exemple signifiqui la despolitització de l'Administració o un dimensionament adequat de les empreses públiques, o una estructura que possibilités la intervenció social en els afers públics. Això fa preveure que l'únic interès, el veritable objectiu, és disposar d'una Administració que proveeixi de beneficis materials als poderosos i immaterials als que la dominin. No, evidentment, prestar millor els serveis a la ciutadania, que queda, simplement, en una excusa perfecta.

Qui pagarà el dèficit?

Abans de parlar del Pla d'ocupació cal dir que l'objectiu de reducció de la despesa, no únicament s'ha assolit, sinó que ha estat un èxit més gran de l'esperat. I, per tant, intentaran continuar-la, sobretot amb les dades del dèficit que s'acaben de conèixer. Clar, el que també saben és que s'és a punt de traspasar la línia vermella que podem suportar els treballadors i treballadores de l'Administració.

Al llarg de les converses (no negociacions) amb l'Administració en els darrers mesos, des de CATAc – IAC i la resta de sindicats l'hem recordat al govern que hi ha instruments polítics i fiscals, com la lluita contra els porten els diners als abocadors fiscals (paradoxalment anomenats paradisos), l'increment d'impostos o la supressió de despeses inútils, tot quantificat, sense cap resposta seriosa.

"Tenim" un Pla

Pel que fa al Pla d'ocupació, és un conjunt que es superposa amb altres: amb la reducció de despesa mitjançant el real tixorats al personal interí i el virtual llimat d'ungles a la dedicació exclusiva, amb la reordenació administrativa i amb la reforma general de l'Administració.

La famosa diagnosi (punt 6 del Pla), que ha trigat més d'un any, té com a principal interès saber quines son les prioritats dels departaments i les mesures que volen implementar respecte a mobilitat i promoció interna, ja que el resultat oficial és molt minso: de les 19.818 persones afectades cal que uns 200 llocs de treball es modifiquin.

L'important del que portem de Pla és conèixer les mesures que, d'acord amb el punt 7 del Pla han implementat els departaments per "la cara" i els seus resultats. Aquí topem amb altra xacra d'aquesta Administració: les taifes departamentals. Hem demanat que ens lliuren tota la documentació dels departaments.

Una de les dades que ens han donat ha estat que el període febrer 2012/febrer 2013, el nombre de personal afectat pel Pla s'ha reduït en 1.492 persones (segur que ara són més).

Tampoc tenim clar perquè s'han exclòs determinats col·lectius. Sembla lògica l'exclusió dels bombers, personal penitenciari, agents rurals i ICS, però no entenem l'exclusió del personal de l'ATC ni del PAS ni de les persones que treballen en polítiques educatives.

Evidentment, tampoc coneixem les dades de les empreses externes que fan tasques "pures i dures" d'Administració.

Davant de les dades i les explicacions de funció Pública sobre el Pla, CATAc – IAC estem per:

- *La defensa dels serveis públics, com a eix central de la lluita pels nostres drets*
- *La reversió immediata de la reducció del 15% de sou i feina del personal interí, degut a l'increment de les càrregues de feina que s'està produint, que fa extemporània aquesta mesura i que, paradoxalment, està obligant a contractacions d'empreses alienes.*
- *Conèixer totes les dades, per incorporar a la diagnosi, el parer del sindicat (i de la resta de sindicats)*
- *Debatre, i acordar conjuntament, les possibles mesures del Pla d'ocupació, amb especial interès en les mesures departamentals*
- *La garantia de l'estabilitat de la plantilla actual —i el seu increment, que creiem necessari— al final del procés de les diferents mesures.*
- *La participació sindical en totes les mesures i actuacions que es derivin del Pla, com a principi de col·laboració, bona fe i actuació proactiva, per tal de ser responsables de garantir, conjuntament amb l'Administració, el principi de voluntarietat i els drets de mèrit, capacitat i igualtat.*

PS. El límit de dèficit de la Generalitat (l'1,58%) pot fer variar els plans de l'Administració. La seva promesa de no efectuar acomiadaments per raons pressupostàries pot quedar en paper mullat, així com tornar a retallar la paga "extra" que encara subsisteix. Per a CATAc – IAC queda clar que, tot i estar d'acord amb l'asfíxia que exerceix el govern central, no és de rebut que el personal de l'Administració sigui, com sempre, el que pagui els plats trencats. No acceptem —tampoc— ser ostatges d'un enfrontament que ens afecta únicament com a ciutadans i ciutadanes. Tenim molt clar les responsabilitats del govern de la Generalitat per no creure'ns la propaganda de que tota la culpa és de l'enemic exterior.